

L'excursió acabà en un pas a nivell

El divendres, 25 de març, a Lleida feia un sol preciós. La canalla de l'escola bressol Els Àngels feien unes rialles de felicitat envejables. Les quatre monitores també estaven radiants. Havien decidit de visitar una granja-escola al terme municipal de Juneda, a uns 20 kilòmetres de casa seva, a «Les Obagues».

El viatge de Lleida a «Les Obagues» no té cap complicació. Tot i que hi ha diversos camins per arribar-hi, l'únic que està indicat és el que en diuen de la «mala gana». No té cap diferència amb els altres camins que transcorren per dins de qualsevol terme municipal de l'Urgell, les Garrigues, el Pla d'Urgell o altres comarques eminentment agràries de Lleida.

L'escola bressol Els Àngels va quedar quasi buida. Pràcticament tots els petits van anar a l'excursió i, només es van quedar a Lleida els nadons, els que estaven malalts i algun que altre petitó a les mares dels quals no feia massa gràcia que, tan petitets, anessin ja pel món. Tampoc no hi va quedar més que una professora.

A les onze del matí tot era alegria. A les onze i deu minuts, la tragèdia. Ningú no sap encara per què, però el microbús no va aturar-se davant el pas a nivell i, coses de la vida, s'acostava un tren a més de 120 kilòmetres per hora.

En totes les comarques de Lleida hi deu haver més de cent passos a nivell sense barreres, i també centenars de vehicles escolars. Però no. Havia de ser allí, al punt kilomètric 15,600 entre Lleida i Tarragona, on es trobessin una màquina de ferro a més de 120 per hora amb un autobús de juguina amb 24 nens (el més gran de sis anys), quatre monitores (la més gran de 34) i un conductor, empresari d'una companyia de dos autocars que no havia tingut mai ni una rascada.

El xoc havia de ser impressionant. El tren va accionar el sistema de frenat d'emergència a la màxima potència i, tot i així, encara va córrer uns 250 metres, la meitat dels quals ho va fer amb el microbús enganxat. El colp va ser tan fort que, fins i tot un turista japonès, Kazufumi Minato, que anava al vagó del mig, en va resultar ferit.

Encara no se sap per què el conductor d'un microbús carregat de xiquets i xiquetes de Lleida que anaven d'excursió no respectà el senyal d'estop en un pas a nivell sense barreres. Lleida plora aquesta tragèdia entre la impotència i la indignació.

Carles Porta

Forces de la Creu Roja en el moment de recuperació de les víctimes.

El maquinista de la unitat elèctrica UT 440 7550, Joan Pujol Vallés, només va quedar ferit a la cara. Quatre rascades, tot i que es va quedar clavat a la cabina, però físicament sense importància. «Circulava a uns 140 kilòmetres per hora, tal com es permès en aquest tram, que és tot recte. De lluny vaig veure que un vehicle s'acostava a la via i vaig pitar. A poc a poc s'acostava més i jo vaig minorar una mica i vaig tornar a pitar. Aleshores vaig veure que era un autobús. Quan estava a uns 500 metres em vaig preocupar molt perquè l'autobús no feia cap reflexió de parar i vaig pitar reiteradament, però res, ni cas, no sé com, però es va posar a la via i ja era tard per evitar el xoc. Vaig frenar i vaig accionar els mecanismes d'emergència a la màxima potència, però res no es va evitar».

A l'Estat espanyol hi ha més de 5.000 passos a nivell sense barreres i sense guarda dels 6.000 que hi ha en to-

tal. En els darrers anys, 40 nens i 6 adults han mort en accidents de similars característiques. Les reaccions davant l'accident van ser unànimes. Mentre hi hagi passos oberts i sense protecció, hi haurà víctimes innocents. L'administració, els polítics, de seguida es van desplaçar al lloc dels fets. Balanç: quinze morts —deu nens, quatre monitores i el conductor—, i quinze ferits.

El mateix divendres, els ajuntaments de Lleida i Juneda van celebrar plens extraordinaris i van declarar que dissabte fos dia de dol. A la Paeria (Ajuntament de Lleida) es van rebre telegrams i trucades de condol de totes les institucions i autoritats estatals i autonòmiques. Dissabte, deu mil persones van anar a la catedral on es van celebrar els funerals, presidits per la reina, el president de la Generalitat, Jordi Pujol, i el ministre de Transports, Abel Caballero. Cinc famílies, però, van rebutjar l'enterrament multitudinari i

van celebrar els funerals en la intimitat.

Dies després, un conductor que deia que havia sigut xofer del microbús sinistrat, va dir que, tot i que havia estat revisat en una Inspecció Tècnica de Vehicles el 22 de febrer, sempre havia tingut greus problemes en el canvi de marxes i que, probablement, Francisco Cervilla hauria volgut canviar en arribar al pas a nivell i que el cotxe se li hauria quedat clavat. Renfe diu que al pas no hi ha senyals de frenada del microbús. El xofer no tenia permís per a fer transports escolars. A l'Estat espanyol hi ha més de 5.000 passos a nivell sense barreres i els trens corren cada vegada més. A l'estat és habitual (i això, ho reconeixen les autoritats) que es facin transports escolars sense el permís preceptiu.

L'escola bressol Els Àngels s'ha quedat sense mestres i sense alumnes. Lleida ha perdut una miqueta del seu futur i una altra miqueta li ha quedat ben magolada. □